

“Juntes ho podem aconseguir tot”

“Hola prima, M’han explicat que quan acabis l’ESO t’agradaria continuar estudiant. M’ha fet molta il·lusió saber això, perquè sempre m’alegro de saber que alguna “gitànica” vol continuar formant-se per a tenir més oportunitats en el futur. M’agradaria animar-te i donar-te suport en la teva decisió.

Em presento, soc gitana i tinc 25 anys. Avui dia treball com a professora a la Universitat de Girona, també faig classes d’anglès a un grup de “gitanicos” i “gitanicas” de més de 25 anys que s’estan preparant per a superar un examen que permet entrar en la universitat i a més treballo en una revista que publica articles en anglès. Com et podràs imaginar estic súper contenta d’haver arribat fins aquí, mai m’hagués imaginat que estaria fent tot això i sé que ha estat possible gràcies a que un dia vaig decidir continuar estudiant. Per a mi la decisió d’anar a la universitat va ser una decisió molt difícil. A la meva casa som 4 germans i cap ha anat a la universitat, de fet ningú en la meva família havia anat. El meu papà treballava en la ferralla i em preocupava que no poguéssim pagar els meus estudis. A més el meu papà és pastor i jo sempre he anat al culte, ara estic en el cor, i em feia por que la universitat m’apartés de Déu i de la meva família. Sentia molta por d’anar a la universitat pensava que no aconseguiria aprovar i que podia allunyar-me de les coses que com a gitana per a mi són importants. Malgrat totes aquestes pors, amb el suport de la meva família vaig decidir intentar-lo i vaig anar a estudiar Dret a la Universitat perquè no volia penedir-me tota la vida per no haver-ho intentat. Vaig haver de començar a agafar l’autobús i el metre sola, hi havia dies que no em donava temps d’arribar al culte i dies que m’havia de quedar a casa estudiant. Però cada examen que aprovava era un orgull per a mi mateixa, per a la meva família i per a Déu. En la uni vaig fer molt bones amigues i vaig aprendre molt, va ser una etapa de la meva vida molt bonica i el millor és que no vaig haver de renunciar a res, avui continuo sent igual o més gitana que quan vaig començar. La veritat és que la meva etapa en la uni se’m va passar volant perquè vaig gaudir molt. El dia de la meva graduació vaig haver de demanar més entrades perquè poguessin venir tots els meus germans, els meus cunyats, els meus nebots... imagina’t les meves amigues portaven només als seus pares i jo anava amb tota la meva casa. La meva família estava molt orgullosa, la meva germana major quan vaig recollir el títol de Llicenciada en Dret va cridar “honra pa tots els gitanos!” Jajajaja i em van tirar confeti i els meus nebots portaven una pancarta, això semblava un pedimiento jajajaja va ser molt bonic. Després de la carrera d’advocada vaig fer un màster i ara estic fent una tesi doctoral sobre el culte i la dona gitana.

A través de l’associació col·laboro perquè moltes altres gitanes continuïn estudiant i no sentin por en fer-ho. Perquè si jo i altres gitanes ho hem aconseguit vosaltres també podeu aconseguir-ho.

Tenim una responsabilitat molt gran amb el nostre poble i si volem que les coses canviïn i que els gitanos visquin millor hem d’estudiar per a poder defensar millor els nostres drets i demostrar que nosaltres també podem!

Aquesta és la meva història, espero que t’animi a continuar estudiant perquè això representarà un futur millor per a tu i per als teus.

M’agradaria poder conèixer-te. Ara ja saps que nosaltres et donem suport i que si necessites ajuda pots comptar amb nosaltres.

M’alegro d’haver estudiat perquè això ha fet possible entre altres coses que avui estigui animant-te a tu a fer-ho. Una abraçada i que Déu et beneeixi!”